

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010618
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. M. pre zločin kupliarstva podľa § 367 odsek 1, 3 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice, podaných proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 21.09.2020, sp. zn. 4T/77/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 08. decembra 2020, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, e/, odsek 3 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, obžalovanému B. M., narodeného XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom M. G., K. XX, okres Y., toho času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

u k l a d á

Podľa § 367 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 a 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - 1 ks I. zn. HP B. S/N # XCDXXXXXLF, striebornej farby a osobný počítač neidentifikovateľnej značky s označením H. výrobné číslo XXXXXXX, ktoré sú umiestnené v úschove ORPZ, odboru kriminálnej polície Levice pod ČVS: ORP-525/1-VYS-LV-2019.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno a/, § 74 odsek 1 Trestného zákona, ukladá obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného B. M., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný B. M. na skutkovom základe uvedenom v bode I. a II. uznaný vinným pre prečin rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Trestného zákona, zločin kupliarstva podľa § 367 odsek 1, 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, a samostatný prečin prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 odsek 1 Trestného zákona.

Za tieto trestné činy mu podľa § 367 odsek 3 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, pričom jeho výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu štyroch rokov a šiestich mesiacov s probačným dohľadom a obmedzením spočívajúcim v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu a dostavovať sa v určenom čase k probačnému a mediačnému úradníkovi príslušného súdu. Zároveň bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci: 1 ks I. zn. HP B. S/N # XCDXXXXXLF, striebornej farby a 1 ks osobného počítača neidentifikovateľnej značky s označením H. výrobné číslo XXXXXXX, ktoré veci sú umiestnené v úschove ORPZ, odboru kriminálnej polície Levice pod ČVS: ORP-525/1-VYS-LV-2019.

Zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné sexuologické liečenie v ambulantnej forme.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice odvolanie ihneď po jeho vyhlásení a to do výroku o treste (s neuvedením toho, či odvolanie podáva v prospech alebo neprospech obžalovaného).

V zdôvodnení odvolania prokurátorka spresnila, že svoj opravný prostriedok smeruje v neprospech obžalovaného.

Zdôraznila, že obžalovaný svojim konaním v priebehu krátkeho časového obdobia zaobstaral množstvo digitálneho obsahu zobrazujúceho detskú pornografiu, ktorý vymieňal za iný. Intenzitu jeho protiprávneho konania zvyšuje fakt, že výmeny takéhoto obsahu digitálnych záznamov sa s inými užívateľmi sociálnych sietí začali opakovať. Pornografiu využíval na výmenu s inými užívateľmi i na vlastné sexuálne uspokojenie. Opakovane ponúkol obe maloleté dcéry na vykonávanie sexuálnych praktík. Prokurátorka zdôraznila zraniteľnosť maloletých osôb, ktoré neboli schopné posúdiť hranicu ohrozenia svojho mravného vývoja a jeho sexuálna deviácia ho nútila k danému konaniu. Samotné ochranné liečenie nie je schopné zabezpečiť ochranu spoločnosti, preto sa v odvolaní dožadovala uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody vymeraného na dolnej hranici zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby úhrnného trestu odňatia slobody. Na výkon trestu ho navrhla zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania i návrhu tam uvedeného.

Obžalovaný B. M. napadol rozsudok prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Gézu Nagya v bode 1. do výroku o vine a treste a v bode 2. do výroku o treste a vo vzťahu k obojm skutkom proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádza.

V odôvodnení zaujal názor, že nebolo preukázané, že obžalovaný okrem toho, že jedenkrát v anonymnom prostredí by učinil čo i len jeden úkon smerujúci k tomu, aby došlo k stretnutiu záujemcov o jeho maloleté dcéry. Tento „ľah“ použil iba preto, aby získal iné fotografie. Podľa obžalovaného vypovedal v prípravnom konaní vždy pravdu. Poukázal na obsahy záverov znalcov Dušana Kešického, klinického psychológa a psychiatricky - sexuologičky Dany Šedivej.

Podľa obžalovaného jedna časť jeho výpovede súdom I. stupňa bola hodnotená ako pravdivá a iná časť, kde uvádzal výrok „Oplodnil som dcéru“ zostala nepovšimnutá. V ďalšej časti analyzuje obsah ustanovenia § 367 odsek 1 resp. 3 Trestného zákona a popiera naplnenie týchto znakov. Záverom poukazuje, že v bode 2. učinil vyhlásenie o vine v zmysle obžaloby. Namietol uloženie trestu prepadnutia veci, nakoľko notebook a osobný počítač boli spoločným vlastníctvom obžalovaného a jeho manželky. Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1, písmeno b/, d/ Trestného poriadku zrušiť a uznať obžalovaného vinným iba z prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Trestného zákona v bode 1. a v bode 2. z prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 odsek 1 Trestného zákona. Navrhol uložiť obžalovanému

primeraný výchovný trest s podmieneným odkladom jeho výkonu a ochranné sexuologické liečenie v ambulantnej forme.

Na verejnom zasadnutí zdôraznil ľútosť nad spáchaným konaním.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie aktualizáciou správ týkajúcich sa osoby obžalovaného, pričom zistil, že počas výkonu väzby bol 07.08.2020 disciplinárne potrestaný za porušenie zákonných povinností iné skutočnosti na strane obžalovaného sa nezmenili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky bolo dôvodné, na rozdiel od dovolania obžalovaného.

Predom považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že súd I. stupňa postupoval v tejto trestnej veci v intenciách základných zásad trestného konania a plným rešpektovaním práva obžalovaného na obhajobu. Jednotlivé úkony vykonával v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

K námietkam obžalovaného týkajúcich sa právnej kvalifikácie v zmysle § 367 odsek 1 a 3 Trestného zákona, je nutné uviesť, že páchanie tohto zločinu je možné niekoľkými spôsobmi:

1. - zjednať
- pohnúť
- zviest'
- využiť
- získať alebo
- ponúknuť na vykonávanie prostitúcie alebo
2. - koristiť z prostitúcie vykonávanie iným alebo
3. - umožniť jej vykonávanie.

Ak preto obžalovaný, opakovane ponúkal osoby, o ktorých hovoril, ako o dcérach (iba po obvinení nastolil obranu, že v ponuke uvádzal iba „fiktívne dcéry“ a neuviedol skutočný vek a fotografie svojich dcér, ale tieto údaje a fotografie mal získať z internetu), je na rozdiel od námietok obhajoby, že je na vlastnom rozhodnutí osoby, ktorá má vykonávať prostitúciu, či danú ponuku prijme alebo nie, potrebné zdôrazniť skutočnosť, že obžalovaný mal v čase spáchaného skutku 9, resp. 4 ročnú dcéru. Preto vzhľadom na mentálne schopnosti takto malých detí nie je možné sa dožadovať ich vlastného rozhodnutia. Závislosť detí v takomto veku od rodiča je absolútna a k naplneniu znakov daného zločinu sa nevyžaduje bezprostredný kontakt medzi žiadateľom a prostitútom, resp. uzrokovanie takto maloletej osoby pre vykonávanie prostitúcie.

K takto ustálenej právnej kvalifikácii obžalovaný nemal žiadne námietky a to ešte v štádiu rozhodovania o väzbe pred sudcom pre prípravné konanie a za prítomnosti svojho obhajcu, kde obvinený do zápisnice uviedol:

„V plnom rozsahu sa pridrižiam výpovedi vykonanej pred príslušníkom policajného zboru zo dňa 12.12.2019. Vypovedal som sám, spontánne, dobrovoľne a k výpovedi som nebol nikým a ničím nútený. Spáchanie skutku ľutujem, všetko priznávam. Ohľadom skutku, voči ktorému mi bolo vznesené obvinenie chcem uviesť, že sa stal tak, ako je uvedený. Všetko je pravda, vykonanie skutku ľutujem“.

Je nutné zároveň zdôrazniť, že obžalovaný pre zvýšenie atraktivity svojej ponuky opisoval praktiky, ktoré vykonáva s dcérami. Obsah konverzácie obžalovaného i fotografie, ktoré zasielal detailne odhaľujú úmysel obžalovaného presvedčiť žiadateľov, že ponúkané maloleté dievčatá, sú jeho. Z výrazov „v posteli ma čakala nahá dcéra,“ „oplodnil som dcéru“, „dcéry ma čakali nahé v posteli“, „dcéry sa pohrali s mojím“, „dcéra mi ho vyfajčila“, „kto chce vidieť moju nahú ženu s dcérami?“ a pod. sa obžalovaný permanentne snažil komunikujúcich presvedčiť o hodnovernosti svojich tvrdení, vrátane toho, že ponúkané maloleté dievčatá sú jeho dcérami.

Z tohto pohľadu ponúkanie maloletej osoby na vykonávanie prostitúcie, v tomto prípade chránenej osoby - blízkej osoby v zmysle § 139 odsek 1 písmeno c/ (ale i dieťaťa ako to má na mysli ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a/ resp. § 127 odsek 1 Trestného zákona), je znakom zločinu kupliarstva v zmysle

§ 367 odsek 1 a 3 Trestného zákona. K rozšíreniu znaku chránenej osoby v rozhodovaní odvolacieho súdu nedošlo, nakoľko prokurátor podával odvolanie iba do výroku o treste (§ 322 odsek 3 veta druhá Trestného poriadku).

Pri rozhodovaní o treste bolo nutné vziať do úvahy niekoľko základných faktorov, v ktorých patrilo spáchanie dvoch prečinov a zločinu v dvoch skutkoch, doterajšiu beztrestnosť obžalovaného, avšak vzhľadom na početnosť (10) páchaných priestupkov pred skutkami, pre ktoré bol obžalovaný uznávaný vinným nie bezúhonnosť, ako to vyjadril súd pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, ani priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, teda, že mal spáchať viac trestných činov, nakoľko použitím ustanovení § 41 odsek 1 a 2 Trestného zákona, sa započítava pre uloženie trestu spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom a boli spáchané najmenej dvoma skutkami. Vynechanie tejto priťažujúcej okolnosti bolo len akceptovaním zásady ne bis in idem. Ďalšou rozhodujúcou skutočnosťou bolo zistenie podstatného zníženia ovládacích schopností obžalovaného v priebehu spáchaných skutkov a jeho čiastočné priznanie ku skutku pod bodom 1..

Tieto dôležité momenty na pozadí zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, viedli odvolací súd k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to na dolnej hranici zákonom stanovenej najprísnejšej trestnej sadzby v zmysle § 41 odsek 1 Trestného zákona, v rozsahu troch až desať rokov a po úprave v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona, v rozsahu troch rokov až trinástich rokov a štyroch mesiacov.

V zmysle § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na skutočnosť, že obžalovanému boli zaistené technické zariadenia, prostredníctvom ktorých páchal trestnú činnosť v zmysle § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bol mu zároveň uložený trest prepadnutia vecí, ktoré sú vo výroku tohto rozsudku bližšie citované.

Vzhľadom na odporúčanie znalkyne psychiatričky a sociologičky bolo obžalovanému uložené i ochranné sexuologické liečenie v ambulantnej forme, ktoré bude možné realizovať už pri samotnom výkone trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu prepadnutia vecí bol súd limitovaný § 60 ods. 1, písmeno a/ Trestného zákona a neakceptoval v tomto smere obranu obžalovaného o spoluvlastníctve vecí.

Na podklade týchto skutočností bolo vyhovené odvolaniu prokurátora a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.